

Bílá sobota

Den tichého očekávání...

Hluboké ticho se line touto zvláštní sobotou. Toto ticho značí naše očekávání velkých událostí nastávající noci. Pro mnoho lidí byl Ježíš jen historickou osobou, která zemřela. Pravdou je, že zemřel na kříži a byl pohřben, ale pak se stalo něco neskutečného. Stojí značný čas tomu uvěřit. Tato sobota je časem tohoto čekání.

V Bibli je psáno (Jn 19, 31-42): „Protože mrtvá těla nesměla zůstat na kříži přes sobotu, požádali židé Piláta, aby ukřižovaní byli sňati. Když vojáci přišli k Ježíšovi, viděli, že už je mrtvý. Jeden z vojáků mu kopím probodl bok a hned vyšla krev a voda. Ten, který to viděl, vydává o tom svědectví a jeho svědectví je pravdivé. On ví, že mluví pravdu, abyste i vy věřili. Josef z Arimatie, který byl Ježíšovým učedníkem, ale ze strachu před židy jen tajným, požádal potom Piláta, aby směl sejmout Ježíšovo mrtvé tělo, a Pilát mu to dovolil. Přišel tedy a sňal jeho tělo. Vzali Ježíšovo tělo a zavinuli ho s vonnými věcmi do pruhů plátna, jak mají židé ve zvyku pohřbívat. Na tom místě, kde byl ukřižován, byla zahrada a v té zahradě nová hrobka, kde nebyl ještě nikdo pochován.“

Co se děje v tichu? Jakoby nic a přesto hodně, jakoby mimo naše chápání. Zkusili jste naslouchat tichu? V tichu se dostáváme mimo pozemský svět a dokážeme slyšet Boha. Není to jednoduché, protože zjistíme, že Bůh komunikuje od srdce k srdci, mnohdy beze slov. Jako když se maminka s láskou kouká na své dítě. Zkuste na Bílou sobotu odhalit tajemství ticha. Křesťané tráví čas v kostele u Ježíšova hrobu.

Boží Hod velikonoční

Radostná zvěst se šíří!

Zpráva o zmrtvýchvstání Pána Ježíše prolamuje ticho a šíří se po celém kraji, k těm, kdo v Něho uvěřili. Pro křesťany jsou proto Velikonoce nejdůležitější svátky, významnější než Vánoce. Ježíšovo vzkříšení jim dává zcela odlišný pohled na život a na smrt. Není to snadné. I učedníkům to trvalo, než to pochopili.

V Bibli je psáno (Jn 20, 1-9): „Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší, naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhy plátna, ale dovnitř nevešel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhy plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.“

Příběh pokračuje dál. Bude vyprávěn v kostelích a můžete si ho přečíst v Bibli. Pokud se vás dotkla Boží láska, doporučujeme tuto denní modlitbou: „Pane Ježíši Kriste, tvému Nejsvětějšímu srdci odevzdávám a zasvěcuji sebe a celý svůj život. Od této chvíle chci uctívat, chválit a milovat tvé Srdce, za nás na kříži kopím vojáka otevřené.“ A nechte se překvapit...

VELIKONOCE

SLAVNOST BOŽÍ BEZPODMÍNEČNÉ LÁSKY

*Jak se to
všechno stalo...*

SPOLEK
MOST
ČESKÉ BUDĚJOVICE

PASTORAČNÍ
STŘEDISKO
BISKUPSTVÍ
ČESKOBUDĚJOVICKÉ

VÁM PŘEJÍ BOHEM POŽEHANÉ VELIKONOCE

Květná neděle

Co předcházelo?

Na Květnou neděli začíná Svatý týden. Připomínáme si den, kdy Pán Ježíš navštívil Jeruzalém. Nebyla to jen tak ledajaká návštěva. Byla velmi významná vzhledem k nastávajícím událostem. Bůh ji pečlivě připravil, protože chtěl, aby lidé něco důležitého pochopili.

V Bibli se píše (*Mt 21, 1-11*): „Když se Ježíš a jeho učedníci přiblížili k Jeruzalému a učedníci přivedli oslici a oslátko, prostřeli na oslátko své pláště a on se na pláště posadil. Veliké množství lidu pak prostřelo své pláště na cestu, jiní sekali ze stromů ratolesti a stlali je na cestu. Zástupy, které šly před ním i za ním, volaly: „Hosana synu Davidovu! Požehnaný, který přichází ve jménu Páně! Hosana na výsostech!“ Jakmile vjel do Jeruzaléma, vzrušení zachvátilo celé město.“ Lidé Pána Ježíše vítali jako Krále a On jím skutečně je. Od té doby se říká: „Dej si pozor na lidi, jednou zvolají Hosana a vzápětí ukřižují!“

Na Květnou neděli se kvůli tomu dělá průvod do kostela s posvěcenými jarními ratolestmi, „kočičkami“. A čte se příběh – tzv. pašije, o událostech, které se ke konci týdne odehrají. Ratolesti se pak zavěšují za domácí kříže a celý rok nám připomínají velikonoční události, až se na Popeleční středu od lidí shromáždí a jako popelec nám připomenou, že je potřeba se obrátit a věřit Evangelium.

Zelený čtvrtek

Je čas se připravit!

Zeleným čtvrtkem začíná velikonoční triduum neboli třidení. Ve čtvrtek si připomínáme Poslední večeři, kterou Pán Ježíš slavil se svými apoštoly. Tato večeře se liší od ostatních, neboť jim toužil dát odkaz – být si navzájem služebníky. Na znamení toho jim umývá nohy, což byl tehdy úkol otroků.

V Bibli se píše (*Jn 13, 1-15*): „Bylo před velikonočními svátky. Bylo to při večeři. Ďábel už vnukl Jidášovi Iškariotskému myšlenku, aby ho zradil. Ježíš vstal od večeře, odložil svrchní šaty a uvázal si kolem pasu lněnou zástěru. Potom nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat jim je zástěrou, kterou měl uvázanou kolem pasu. Když jim tedy umyl nohy, zase si vzal na sebe své šaty, zaujal místo u stolu a řekl jim: „Chápete, co jsem vám udělal? Vy mě nazýváte Mistrem a Pánem, a to právem: to skutečně jsem. Jestliže jsem vám tedy umyl nohy, já, Pán a Mistr, máte také vy jeden druhému umývat nohy. Dal jsem vám příklad: Jak jsem já udělal vám, tak máte dělat i vy.“

Po večeři se odeberou do Getsemanské zahrady. Jidáš mezitím odešel Ježíše zradit k velekněžím. Apoštolové únavou usnou a Ježíš trpí velké úzkosti o samotě. Prožívá hrozná muka. Nebeský otec Ježíši pošle anděla, který Mu dá sílu unést všechno utrpení, které Ho čeká. Pak se objeví vojáci s Jidášem a zatknou Ježíše. Rozespálí apoštolové se rozprchnou strachy. Pán Ježíš je zase úplně sám a sdílí tak i naši osamělost.

Velký pátek

Utrpení vrcholí...

Na Velký pátek si připomínáme, že Ježíš vzal na sebe zlo celého světa od počátku až do jeho konce. A k tomu si představte, že byl nevinný. Ježíš to věděl a přesto se nehájil. Všechno se muselo stát, aby až do dnešního dne lidé věděli, že trpěl za nás.

V Bibli je psáno (*Jn 19, 16-30*): „Tu jim Pilát Ježíše vydal, aby byl ukřižován. On sám si nesl kříž a šel na místo zvané Lebka, hebrejsky Golgota. Tam ho ukřižovali a s ním ještě dva jiní. Pilát dal také zhotovit a připevnit na kříž nápis v tomto znění: „Ježíš Nazaretský, židovský král“. U Ježíšova kříže stála jeho matka, příbuzná jeho matky a Marie Magdalská. Když Ježíš uviděl svou matku a jak při ní stojí ten učedník, kterého měl rád, řekl matce: „Ženo, to je tvůj syn.“ Potom řekl učedníkovi: „To je tvá matka.“ A od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě. Potom, když Ježíš věděl, že už je všechno dokonáno, řekl ještě: „Žízním.“ Stála tam nádoba plná octa. Nasadili tedy na yzop houbu naplněnou octem a podali mu ji k ústům. Když Ježíš přijal ocet, řekl: „Dokonáno je!“ Pak sklonil hlavu a skončil.“

Pod křížem stály ženy a sv. Jan, nejmladší z apoštolů. Ostatní se neukázali. Tak to často bývá, když na nás přijde utrpení a smrt. Ale i když bychom byli od lidí opuštěni, Ježíš s námi trpí a utěšuje nás. Tento den jsou v kostele obnažené oltáře a zahalené kříže; je ticho, zvony nezvoní – říká se „odletěly do Říma“. Katolíci prožívají den přísného postu.